GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $^1/_4$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2^1/_2$ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXV.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tace'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 101. **Brasiovu 11 Ianuariu 30 Decembre** **1872.3.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Brasiovu 29 Dec. v. 1872.

Din timpurile antice, decandu ne a mai remasu o memoria in paginele istoriei nóstre patriotice, pana astadi pucine dile de bucuria nationala amu avutu. Pasu de pasu amu fostu subjugati si despóiati de drepturile si libertatile nóstre, pasu de pasu amu fostu urmariti, maltratati si batujocuriti in patri'a nóstra.

Multe si varie suntu causele suferintieloru nóstre secularie; pe multe le cunóscemu, dér' mai multe inca suntu ascunse privirii nóstre. Cu fatal'a pace dela Esculeu, se incepe epoc'a aceea fatale in vieati'a poporului transilvanu. Atunci, in acelu eru desastruosu, scrie istoriculu, vediendu stramosii nostri, ca conducatoriulu si bravulu loru principe Gelou cade in lupta, multu s'au intristatu si au datu man'a inimicului pentru pace! Din momentulu acel'a pace si multiumire mai multu in tiéra nu amu avutu, ca-ce tempulu, care se parea a fi pacinicu, fù numai unu tempu de armistitiu.

Dér reulu reului, caus'a causeloru nenorocirii poporului romanu nu a diacutu atatu in reutatea inimiciloru sei, catu in insasi slabitiune — a s'a propria. — De candu eroiculu Gelou a cadiutu sub lovitur'a sagetii inveninate si altulu nu s'a mai aflatu, care se'lu inlocuiésca, transilvanii una óste si unu conducatoriu pentru durata nu au mai avutu. Osteniti de luptele grele si continue, mai multu séu mai pucinu demoralisati in urm'a unei vieti urmarite, exploatate, fara somnu si odihna, si din caus'a acésta desbinati intre sene, strabunii nostri transilvani dupa pacea dela Esculeu nu s'au mai pututu recule ge. De aci in colo ei formau mai multe osti cu mai multi capitani, dér' poporulu nostru ajunse la culmea nefericirei sale atunci, candu cei mai buni si intielepti din midiuloculu lui, orbiti fiindu de patima, neoprinduse de pe calea prepastiósa, pre care apucasera, incepura a lu parasi cu totulu si trecura in castrele straine.

Ostea remase fara capitani, nu mai era cine se-o conduca, nici in parte, nici in intregu. Funest'a acésta impregiurare rapi poporului romanu cea din urma sperantia in reabilitarea sa politica nationala, elu se vediu constrinsu, avisatu la puterea resistintiei sale naturale. Tóte incercarile sale desperate de a se liberá de sub jugulu, care i lu aruncasera dupa gutu, atatu inainte catu si dupa uniunea faimósa a celoru trei natiuni, pana la anulu 1848, remasera fara succesu, numai din causa, ca li a lipsitu conducerea intensiva, disciplinata si solidaria. —

Dupa uniunea celoru trei natiuni desorganisarea corpului nationalu deveni totala. Pana pre la inceputulu seculului alu XVI-lea pucina cunoscintia avemu despre nesfunsele poporului nostru. Fontanele istorice cari neau remasu pana adi nu suntu pucine, dér' suntu bucatatite; scrutarea istoriciloru nostri are inca unu vastu terenu si o problema mare de desleg atu, cu acésta nu ne putemu ocupá aici. Atatá inse scimu cu securitate, ca cu secululiu alu XVIII-lea se incepe si desteptarea nóstra nationala, cu deosebire in Transilvania.

Mare si de admiratu a fostu curagiulu si energi'a aceloru pucini barbati ai natiunei romane, cari intr'unu tempu, in care poporulu gemea si se garbovea sub biciulu dulailoru domnesci, au pasitu inainintea ordururoru tierei si au pretinsu nu mai pucinu, decatu restabilirea romaniloru in tóte drepturile politico-natiunale, cari li se cuvinu in patri'a loru, in marele principatu alu Transilvaniei. Inse acesti barbati cu anima, aceste spirite nobile de fericita aducere aminte, cu tóta intieleptiunea si bunavointi'a loru nu putura aduce nimicu la capetu, finduca erau singuri, poporulu erá inca pré pucinu desteptatu, nu erá ciue se dè respectu si efectu viiu petitiunei pentru restitutiunea in integrum a drepturiloru natiunei romane transilvane. Cá buni parinti sufletesci, cá si neste adeverati si binesimtitori tutori ai poporului, acei barbati s'au intrepsu cu persónele loru pentru natiunea impubera si au cerutu dela ordurile tierei redarea libertatiloru sale rapite pe nedreptu si cu forti'a.

Timpulu, in care singuraticii barbati insufletiti de ideea civilisarei si fericirei poporului nostru prin eluptarea drepturiloru sale avitice se intrepuneau cu cuventulu si cu pén'a pentru a o preface in corpu, fora a se pute bucurá de concursulu directu alu poporului intregu, 'si a luatu finitulu cu anulu 1848.

In vér'a anului acestui'a au adcursu representantii'a completa a poporului romanu transilvanu spre a deliberá liberu asupr'a sórtei si viitoriului seu. „Senatulu si poporulu romanu", cum ei placea a dice fericitului Barnutiu, a tienutu impreuna consiliu si si-a datu lege.

Adunarea nationala dela 1848 a fostu semnalulu puternicu alu reintrarei natiunei romane in vieti'a constitutionala a Transilvaniei. Sanctiunea articulului primu de lege din 1863 de catra Monarchu si marele principe a fostu numai o consecintia necesorabila a redesteptarei poporului romanu spre o viétia matura si de sine statatória, si a inaugurarei epocei constitutionale in imperiu.

Antaia data dupa secoli intregi au dusu romanii transilvani dela adunarea de pre campulu libertatii convingerea cu sene a casa, ca eluptarea drepturiloru politico-nationale in Transilvani'a cu puteri concentrate si reunite nu numai este posibila, ci chiaru secura si neimpedecabila. Ide'a armoniei tuturoru puteriloru in conlucrarea comuna spre unulu si acelasiu scopu a cuprinsu tóte animele romane simtitóre si intielegatóre si si a primitu botezulu de focu in luptele eroice de atunci.

Er'a absolutistica a sugrumatu sperantiele deabea nascute. Adeveratu ca ea efeptuise stergerea lobagiei, dreptu ca ne aduse si multe folóse administrative, déra cu devis'a „imparechiaza, cá se poti domni" absolutismulu austriacu produse si multu reu, lasá o rea neghina in tiéra dupa sene, turbará si seduse multe anime din cele deabea inflamate si incaldite pentru ide'a conlucrarei comune nationale.

In starea acést'a nepregatita ne afla or'a luptei teloru constitutionale. Sementi'a certei — semenate de catra absolutismu, si intrigantii maghiarismului de o parte, ér' de alta parte nutrita chiaru si de catra unii ambitiosi si ómeni invidiosi din sinulu poporului romanu, incepú a -si dá germenele afara. Anulu 1860 nu gasi ceea ce trebui se gasésca: un'a partita nationala romana, fia catu de mica, dér' bine organisata, disciplinata si parata a da peptu cu evenemintele. Acést'a partita a trebuitu se se nasca cu proclamarea concluseloru adunarei din 1848. Ca nu s'a desvoltatu si nu s'a preseptatu la loculu si la timpulu recerutu, nu este póte atat'a vin'a romaniloru, catu a greleloru impregiurari; cumca inse existenti'a unei asemene partite a fostu absolutu necessaria, trebue se constatamu.

Sperantiele reinviate la 1860 produsera si la romanii transilvani unu feliu de parocasismu nationalu, dér' sperantiele aceste nu erá regulate de catra puterea principiului vietiei natiunale, ca-ce regulatoriulu, partit'a nationala solidaria lipsiea, ci sperantiele nascute erau simplu numai sperantie ale singuraticiloru barbati romani, fara o directiune generala, fara compasu. Se intielege de sine, ca sub asemeni impregiurari, sub presiunea guberniului si a autoritatiloru bisericesci, neavendu o partita nationala cá regulatoru, romanii transilvani au trebuitu se fia mai multu séu mai pucinu parálisati in tóte actiunile loru nationali dela 1860 incóce.

Ceea ce inse nu se facù dela 1848 pana la 1860 potea sa se intample dela 1860 pana la 1865, adeca formarea, organisarea, disciplinarea partitei nationale romane. Cu durere trebue se mărturisimu, ca nici pana la 1865 nu se implini intr'unu modu indestulitoriu cerinti'a aceea imperativa, conditiunea de viéta a romaniloru transilvani.

Candu se apropiá furtun'a si se arată pre orizontele Transilvaniei, candu in momentulu acestu decisivu trebuiea se se probeze puterea natiunala a romaniloru transilvani, partit'a nationala romana, unde o cautai nu erá; conducerea partiala, incatu mai esistá, incepú se se clatine si cadiá cu catastrof'a intrarei in diet'a feudala. Indesiertu scriea si admoniá pres'a, indesiertu doriea si pretindea poporulu! Nu trebue se ne aducemu aminte aci fara voie de cuvintiele istoricului: Si ei vediendu, ca nu mai au conducere, tara se mahnira si dedera man'a pentru pace". —

Nu trece o di, nu o óra, in care se nu simtimu amaru lips'a mai totala a disciplinei de partita intre noi, lips'a unei conduceri generale energice, neobosite, intielepte si bune. Tota neintielegerea, tóta cért'a sterpa dintre noi in anulu decursu, provine mai cu séma din acésta impregiurare trista. Nu vomu nicidecum se aruncamu prin acésta vreo umbra asupr'a conducatoriloru nostri, nu voimu se le detragemu nimicu din meritele, cari in adeveru si leau castigatu, si pentru cari trebuiescu stimati si onorati, dér' momentulu este atatu de seriosu, incatu nu ne este cu putintia a mai retacé aceea, ce acuma scie tóta lumea.

In anulu acesta inca lea succesu romaniloru transilvani cu multu vai si amaru a 'si sustiené pusetiunea de dreptu in marele principatu alu Transilvaniei. Nu le este dér' inca luata basea, pre care se se póta desvoltá si consolidá in laintrulu seu.

Pana candu inse totu numai cu asteptari góle si cu sperantie vane, pana candu totu numai cu mesuri diumetatite, provisorice, de adi pana mane? Totudéuna se fimu suprinsi de tóte eventualitatile posibile, totudéun'a cei trasi si impinsi?!

O convingere a patrunsu astadi pre toti romanii intielegutori din tóta tiér'a Ardealului, ca asia nu mai merge, ca trebuie se ne reorganisamu si disciplinamu corpulu partitei nationale. Acésta se fia singur'a si principala grigia si nisuintia si a nós-

tra in anulu venitoriu si intr'acestu semnu dorimu romaniloru transilvani si intregei romanime sorore unu anu nou fericitu. Responsabilitatea atatu a singuraticiloru, catu si mai cu séma a presei o simtimu si o apretiamu pré multu, dér' tocmai acésta ne impune si noue si tuturoru datori'a de a pasi facia cu poporulu transilvanu si a dice: Organisazate, disciplinézate!

Consiliulu de instructiune publica alu Ungariei, cá primu factoru maghiarisatoriu, s'a intrecutu pe sine insusi acum la finea anului, intocma cum se intrecuse celu din Vien'a Thun-bachianu, candu decise, cá limb'a germana se fia in tóte classele superiore vehiculu séu limba de invetiamentu; dér' óre se nu o patiésca si consiliulu din Buda-Pest'a, cum o pati celu Thun-bachianu, candu i se stanjinira cu energia in contra tóte nationalitatile cu sufletu in óse? Michael Horvath, presiedintele acestui consiliu de instructiune maghiaru, a enunciatu cu tóta resolutiunea decisiunea consiliului, cá pe viitoriu in tóte scólele medie, civile, normale, comerciali, reali, gimnasiali se se intr'oduca in classele superiori eschisiru limb'a maghiara cá limba de invetiamentu — cu eschiderea altoru limbe! Si auditi rationamentu dela Horvath despre valórea legii de nationalitati! Ca adunarea consiliului, candu creadia unu nou proiectu de lege, e obligata a modifica defectele legii, dér' Dr. Lutter aduse, ca legea de nationalitati se se mai sufere pucinu, dér' si pe aceea suntemu obligati a o modifica, se'ntielege, ca impunendu limb'a exchisivu maghiara nunumai in administratiune si justitia, ci si in tóte scólele abcdiste, ma si in beserica, cum dicea Eötvös: 5 ani se o ducemu numai, atunci potemu dicta si altariloru limb'a ddiecului maghiaru; acum inse „svaviter in modo, fortiter in re", ad. se ametimu lumea cu feliu de feliu de promissiuni, dér' neexorabilu se maghiasiamu si petrele. Cine are urechi de auditu se audia. Sasii, serbii, si slavacii scuipa focu de indignati pentru atata nedumerire. —

— Archiereii romani si turmele loru sufletesci. In Rom'a intre 6 episcopi preconisati in consistoriulu tienutu in 23 Decemb. 1872, s'a preconisatu si nou denumitulu episcopu romanescu alu diecesei armenopolitane Michaile Pavelu, cu unu arch. mai multu. —

Multu s'a latitu prepunerea, cá cum archiereii romanesci ar' fi engageati interesseloru maghiare unionistico-limbistice, in contra caroru tendentie s'au luptatu se lupta si se voru lupta tóte turmele loru. Acésta prepunere va disparé numai in momentulu, candu faptele santielorulu sale cá capi ai besericeloru si ai turmeloru pure nationali, voru dovedi contrariulu; voru dovedi, ca in adeveru -si punu sufletulu pentru interesele nationali besericesci si scolarie ale turmeloru sale, déca se va cere, cu crucea in frunte; voru dovedi, ca spre scopulu eliptarii dreptului nationale politicu, prin poterea morale ce o au, lucra in contielegere intre sene cu totii, cá romanii — departe de a se imparechia in soldulu strainiloru — se fia cu micu cu mare toti intr'unu cugetu unu corpu, o anima la lupt'a: pentru autonomi'a Transilvaniei si dreptulu nationale politicu perfectu egale in ea. Cu disparerea anului vechiu se pléra déra órce prepunere, rusinata de faptele archiereiloru, cari numai pe terenulu acesta de dreptu potu documenta turmeloru sale sufletesci, ca n'au apostatatu dela caus'a loru, n'au parasitu terenululoru celu sanctionatu de dreptatea divina, divisandui in soldulu fortieloru unilaterali ale unoru sclintiti. —

Anulu 1873 se ne fia anulu perfectei solidaritati pe acestu principiu, anulu increderii si alu iubirei fratiesci si in semnulu acestei solidaritati anulu reinviarii dreptului nostru politicu nationale, si de limba perfectu egalu, fora de care cá sclavi politici nu vomu a vegeta spre rusinea numelui celu portamu. — Patriotismulu in anima, dreptulu in fruntea vieti in drépta spre a ne apera dreptulu si patri'a! —

Reporturi despre luptele si gravaminele romaniloru.

Sub acésta rubrica vomu publica repórtele, ce ne voru sosi dela romanii de prin municipia, cá o dare de séma despre starea passuriloru, si a tractarii nóstre din partea administratiunei de adi, cá materialu la constatarea gravaminaloru ce ne apasa. Facemu deci inceputulu, cu reportulu din comitatulu Clusiului, unde barbatii nostri se interessasa de caus'a nationale si in prim'a linia de respectarea limbei romane:

„Stimate Domnule Redactore! Dupa ce ocupatiunile nu mi concedu a Ve enara pre largu lucrarile pertractate in comitetele nóstre comitatense, cá on. publicu cetitoriu romanu totusiu se vedia baremu ce s'a facutu in acele in decursulu anului deja espiratu din punctu de vedere romanu, cugetu a fi cu scopu a Ve incunoscientiá despre urmatóriale:

a) In adunarea comitetului comit, tienuta asta primavera, dupa ce in comitatulu nostru limb'a protocolare e si cea romana, D. secret. minist. Ladis. Vaida a facutu propunerea, cá ace'a cá limba protocolare e si cea romana, se se faca cunoscutu la **tóte** municipiale, unde locuescu si romani, cá apoi in sensulu legiloru se se póta scrie la noi si romanesce. Acést'a propunere s'a primitu (s'a facutu? R.)

Totu cu ocasiunea acesta adunari membrii romani ali comitetului comitatense prin una suplica subscrisa de **tóte** au esoperatu se se faca dispusetiuni, cá limb'a romana se se aplice in totu loculu, unde dupa legea de nationalitati e de a se aplicá. Tristu lucru candu debue rogate organele regimului prin suplice se tiena legea sanctionata de regimu.! Dér' ce se faci, candu chiaru nece parlamentulu, care aduce legile, **nu** le tiene. Esemplu e deciderea limbei oficióse pentru Bud'a Pest'a, unde locuitorii ar' fi debuitu se -si aléga limb'a officiósa, nu parlamentulu se li o impuna.

b) In adunarea tienuta in Iuliu susu amentitulu secret. minister. a propusu, cá literele convocatórie la adunarile comitatensi pentru membrii romani se se faca romanesce, cea ce inca s'a primitu si efectulu e, ca acumu membrii romani se convóca in limb'a romana la adunari.

c) E curiosu ce'a ce s'a intemplatu in adunarea tienuta in Sept. Locuitorii din M. Valkó au facutu una scóla comunale, si au cerutu dela comitatu, se fia scutiti dela facerea drumureloru din caus'a ace'a. E de insemnatu, ca mai inainte s'a fostu decisu intru una adunare, cá comunele sub pretestu, ca radica scóle, ori beserice se nu se scutésca dela drumure. Acest'a decisiune au adusu-o pentru romani, ca mare parte pana atunci totu romani se cereau se fia scutiti pentru radicarea scóleloru, séu a besericeloru dela facerea drumureloru. Acumu fiendu ca s'a cerutu una comuna maghiara se fia scutita, ce se vedi? Protop. Gavr. Popu a propusu, cá, de órace s'a adusu mai inainte decisiune, se nu se scutésca nemene dela drumure, nece Valcananii se nu se scutésca. Iose maghiarii afora de Dezsi au partinitu cererea in contra decisiunei loru de mai inainte, si candu li s'a reflectatu, ca asia dér' si alte comune voru cere se fia dispensate, strigau: elutasitjuk. **Vai de constitutionalismulu nostru!** in care **ce e favoritoriu pentru natiunea dela potere se accépta in contra decisiuniloru statorite, si ce e favoritoriu pentru alte nationalitati din ura catra ele se relépta, si se indrumeze la decisiunile de mai inainte.**

d) In adunarea din Decem. protop. Rosiescu a facutu motiunea, cá repartitiunea facerei drumuriloru se nu se faca dupa fumuri, si dupa vite, ci dupa contributiune, dér' facerea drumuriloru se se estradé prin licitatiune minuenda. Dér' pentru ca e in favórea romaniloru au releptatu-o. Cu acest'a ocasiune secr. minist. Lad. Vaida a datu una motiune pentru stergerea virilismului, inse si acest'a a avutu aceea-si sórte, care o au propunerile favoritórie romaniloru, deci sub pretestu, ca a datu-o tardiu, au releptatu-o. Susu numitulu secret. vediendu acest'a a datu motiunea in man'a comitelui supr., rogandu-lu se o dé spre pertractare in siedinti'a prosima.

Protop. Gavr. Popu a propusu, cá obiectele in literele convocatórie se se specifice mai detaliatu de catu cumu s'a intemplatu pana acumu, ce s'a primitu.

Dupa siedinti'a comitetului comit. s'a tienutu adunare de senatu scol. comit., in care romanii inca luara parte la desbateri. Protopop. Gavr. Popu a propusu, cá romanii se se convóce si aici la adunari romanesce, si cá salariulu docentiloru se se scóta cu contributiunea comunale. Cea de antaniu s'a primitu, a dóu'a nu, ci intru atat'a numai; se se scrie la of. comit., cá judiloru procesuali se se impuna, se stè intru ajutoriu docentiloru intru scóterea salarialoru. Totu numitulu protop. a propusu cá prunciloru miseri se li se midiulocésca cumpararea cartiloru din cass'a comunale. Acést'a propunere s'a primitu numai cu unele modificari.

Protopopulu Rosiescu a staruitu, cá preparandii se fia scosi dela militia, si cá se se impuna comuneloru conducerea in comunu a pastoritului mnieliloru, si alu viteloru primavér'a, cá pruncii se nu fia luati dela scóla. Cea de antaniu nu s'a acceptatu, ci numai a dóu'a, in catu mi aducu a mente.

Pana ce ve voliu mai inscientiá si despre alte lucrari de interesu nationale depre la noi, primiti, si celelalte.

Clusiu in 31 Decembre 1872. X.

Fagarasiu in 30 Dec. 1872. Fragmentu.

In corespondenti'a d. capetanu c. r. in pensiune Basiliu Stanciu de Carj'a mi se imputa, ca asi fi staruitu pentru candidarea d. colonelu br. Ursu.

Nu e adeveru, pentruca inainte de alegeri cu o septemana, pretutiadeni se vorbiea despre candidarea dlui Ursu, popularisandu acésta idea din tóte poterile chiaru dlu Stanciu si soci; din ce motivu? bene voiésca a ne spune celu ce scia . . . . . pentru ca totu dlui preparase terenulu inca de asta véra pentru c. Teleki.

In presér'a dilei de alegere ajungundu comisiunea electorale in Vistea inf. mai multi intielegenti locali venira la pretorele, unde eramu incuartirati, si ne spusera, ca densii voiescu se candidezu pre br. Ursu si ca suntu securi de reesire déca, capitanulu Stanciu se va intéresa si va conlucra in acestu intielesu, si déca asemenea pretorele Gridanu va pasi dela candidatura; amu mersu la d. capit. Stanciu si resultatulu convorbirei a fostu, cá br. Ursu se nu se candideza, ci se se dé protestele ce erau deja dlui capitanu Stanciu tramise dela Fagarasiu.

Inainte de deschiderea Urnei se ivi intre alegatori nepotulu d. Stanciu Alessandrescu (care ne spusese mai nainte, ca d. Stanciu se afla in carcim'a ce erá deschisa pentru corruptii cont. Teleki, unde si petrecu dilele de alegere) si rostindu alegutoriloru o cuventare insufletitória, trecura mai toti alegatorii din partid'a telekiana sub standardulu scólei strigundu; se traiésca br. Ursu.

Dupa deschiderea Urnei fruntasii partidei br. Ursu pretinsera desemnarea candidaturei lui, comissiunea, se intielege, ca trebui se se tiena de instructiune si se privésca atatu pre Teleki, care-lu propusesera cei remasi credintiosi lui — catu si pre br. Ursu de candidati si asia ambe partile 'si alesera barbati de incredere purcedienduse apoi la votisare.

Reasumandu acestea resulte; ca candidarea d. Ursu se facù la initiativ'a diriginteloru scólei granitiaresci din Vistea inf. Alesandru Popu Siandru alias Alesandrescu, éra nu din partea mea séu a presiedentelui comissiunei Ilariu Durlea. Acumu dupa ce expusera candidatur'a vener. br. Ursu, de sene urmà, ca fui moralicesce obligatu a starui si a conjura pre alegatori, cá se voteze numai si numai pentru d. br. Ursu; si asia trebuiea se lucre si dlu Stanciu — inse durere, ca dlui nu se mai aratà de locu.

In fine observu, ca dupa ce vediui pre veteranii dlui Stanciu votandu pre intrecute pentru Teleki, asia interpelaiu pre Alesandrescu, ca ce a facutu? 'Mi respunse: „capitanulu Stanciu a luatu 200 fl. v. a. dela Teleki si acum me lasă in pechiu". Asemenandu cortesirile dlui Stanciu de asta véra cu tienut'a din urma, lesne póte judeca on. publicu adeverulu. — etc.

Ioane Florea
assessore.

Teaca in 10 Dec. 1872.

(Urmare.)

recunoscu si afirmu, ca, acesti doi contra aliati nu preste multa vreme ér' au complotisatu si m'au incusatu la gubernatorulu militariu Crenerville in Clusiu, mergundu ambii in persóna cu incusa, pe care au asternut'o in contra mea, — si pe care Crenerville numai decatu a esmisu pre Illustritutea sa dlu jude supremu de atunci alu comitatului Clusiu Nagy Imreh, luandu langa sine pe dlu Andreiu Trutia adjunctu judelui processuale, apoi pe ambii contra aliatii dnii prota Gabriele Chetianu si Theodoru Popu socrulu meu, — care comissiune mi au visitatu tóte ratiunile, scriptele si documentele, — pe care afandule in cea mai mare ordine m'au absolvatu, — si din partea comissiunei mi s'au datu unu laudatorium officiosu! —

Me rogu negati, dóca poteti, acestu adeveru! —

Recunoscu actele, si protocólele afirme, ca adunarile comitetului, — adunarile generale, — comissiunea esmissa dela Blasiu, — si comissiunea esmissa din partea gubernatorelui Crenerville revidendu socotelele totu deaun'a leau aflatu in cea mai mare exactitate, — m'au absolvatu, si laudatu, — prin urmare cinstite socrule! ce mai voiesci alte socoteli? —

recunoscu si afirmu, ca dupa asta contra aliatii mei, de nou a u recursu la Blasiu, — de unde s'a esmisu de nou unu comisariu in persón'a dlui Ioane Moldovanu protopopu in Catina, — care adunandu totu tractulu in comun'a Logigu, — dupa deschiderea siedintiei, amu cerutu cuventu, care prin tramisulu Blasiului mi s'a datu, — candu apoi amu disu: Dvóstra voiti socoteli, — óca aci publice voiescu a vi le ceti, — si scurtu unu conceptu de 16 cóle, — pe care voiadu alu ceti, — adunarea firesce ambii domni contra aliati au strigatu se nu me lase ami ceti reportulu, — la cari pretensiune comisariulu de Blasiu a avutu debilitatea ami lua cuventulu, — candu apoi, si unde nefiindu ascultatu, amu debuitu se me departediu. —

Dupa departarea mea sau luatu ei pe sama, ca fora de mine nu potu face nemica, — astufeliu au tramisu dupa mine, — inse eu nu m'amu dusu mai multu in apoi. — Si apoi astufeliu per consequentiam adunarea re infecta s'a impresstiatu, — ér' comissariulu cu vre-o cativa sau dusu la Pinticu, unde! —

recunoscu si afirmu, ca ambii contra aliatii mei dupa atatea necaduri siau mai capetatu unu alu treilea aliatu in persóna dnului protopopu Michaele Crisianu din Reginu, si cumetru de casa alu socrului meu, — cu care adunanduse in Faragau la socrulu meu impreuna cu alti —, imprudenti si nesocotiti, au subscrisu una plenipotentia dlui Georgiu Filipu fostu advocatu in Regenu, — care via civili mi au abdisu plenipotenti'a mea, — si care apoi unu depositu de vreo 40 fl. v. a., ce era pentru convictulu tractului Faragau prin influnti'a mea depusu la c. r. perceptoria de dare in Teaca l' au scosu, — sum'a prepaditu si instrainatu, —

Eu una data amu intrebatu pe respectivulu dnu Adv. Filipu, ca ce a fostu cu acei bani, — mi a spusu, ca dsa ar' fi lucratu indestulu pentru aceea suma de vre-o 40 fl. v. a. — !

recunoscu si afirmu, ca ambi contra aliatii mi au causatu multu trapedu si spese, precumu si pagube cassei convictului, — din care causa:

debe se recunoscu si afirmu, ca acésta giurstare amu referatu-o in siedinti'a 'adunarei generale din 18 Augustu 1867, candu luandusse la considerati'une si disputa **unanimi voto** s'a decisu, si luatu la protocolu, ca adunarea generale respinge, si eschide pe dlu Theodoru Popu preotu in Faragau din acésta societate pentru edificandulu convictu alu tractului Faragau, — éra sum'a de 105 fl. v. a. contribuita prin d-sa compete pentru acoperirea speseloru causate in desiertu prin d-sa! —

Acestu conclusu de eschidere s'a luatu la protocolu si publicatu in Federatiune. — prin urmare dlu Theodoru Popu e eschisu din acésta societate, — éra dlu protopopu Gabriele Chetianu, cá unulu care nice unu cruceriu nu au contribuitu, nu se considera de membru; si per consequentiam nu are nici una afacere séu votu in acésta societate pentru deificandulu convictu! —

recunoscu si afirmu, ca ambii contra aliatii in mai multe ronduri m'au suspicionatu, ca eu asiu fi capetatu in folosulu convictului enorme contribuiri din Romani'a, — din care causa eu pentru delaturarea acestei suspitiuni amu publicatu in Concordia numele contribuentiloru, — provocandu, ca in casu déca óre-cineva afora de acestea mi aru fi mai tramisu datu, séu inmanuatu, se reclamedie ca eu intru adeveru dela nimenea altulu nu amu primitu vre unu cruceriu; — si in specie din Romani'a nu amu primitu nici unu cruceriu! — ce si prin acésta si anume afirmu. —

Cu tóte estea dlu Theodoru Popu nu se geneadie in alu 6-lea pasagiu alu corespondintiei sale adica „póte se fia incursu si mai multu, ca-ci din Romani'a nu ne au aretatu se fia primitu ceva — ce e cu greu de credutu". — Totu atunci si cu acea ocasiune mi amu publicatu n-rulu casei mele invitandu pre intreaga Romanime trecatória prin Teaca, — cari se interesadia de acésta causa, si déca vossce si dorésce amu revedé socotelile, se bine voliésca a me cerceta, ca i stau spre dispusetiune. —

(Va urma in anulu viitoriu.)

Respunsu la articlulu „afaceri scolastice".

(Capetu.)

Dice Papiu mai incolo, ca „nunciulu" adeca testimoniulu de incredere, ce amu fostu fericitu a obtiené dela dnulu br. Ursu, m'ar' fi „inganfatu" preste mesura, si ca in unu toastu asi fi disu: „Te asecuramu dle baronu, ca cumu alergara nemtii la Pestalozzi, asia voru alergá la noi, se invetie metodu". Recunoscu, ca voiu fi pururea mandru, potendu-me bucura de increderea unui barbatu, cá Ursu, si-mi voiu tiené de datorintia a justificá acésta incredere in totu modulu. Incatu pentru toastulu cu Pestalozzi, Papiu face si aici dupa datin'a sa o mintiuna epurésca, de orace io n'am disu ca „voru veni" etc. ci am uratu se inflorésca scólele granitiaresci, **cá** se aiba causa a veni etc.

Cu acésta cadu si cuvintele sale despre „autoritatea," carea asi fi vrutu se o constatezu. Papiu vede in mine cu tóta ocasiunea si la totu pasagiulu „autoritate pedagogica". N'am cei face. Io inse nu me tienu de „autoritate pedagogica", care se fi nascocitu sisteme si principia noua, si acést'a am marturisitu-o nu o data, ci la tóta ocasiunea, am marturisitu-o dlui Papiu, am marturisitu-o nu de multu clarisimului dnu Dr. Silasi, am marturisitu-o in prefacia la Scriptolegi'a mea, dicundu, ca déca am ver unu meritu cu publicarea acestoru scrieri, am numai meritulu albinei, carea aduna din gat'a, ér' déca am publicatu cele adunate prin studiu si esperintia indelungata, am facutu-o numai, pentruca am vediutu lips'a cea mare, ce o duce invetiatorii nostri de atari scrieri, si amu vrutu se le facu unu micu servitiu la implenirea grelei loru misiuni. Intru catu mi-am ajunsu scopulu, voru judecá insisi invetiatorii.

Dér' se punu ce nu concedu, ca adeca fiendu si io omu cá toti ómenii, m'asi mandri intr'adeveru cu pucinele mele conoscientie pedagogice; credu, ca in totu casulu asi avé mai multu dreptu a face acést'a, de catu dlu Papiu, carele in tóta vietí'a sa n'a facutu ali'a, de catu a stricatu o scóla buna, tramitiendu-i „reputatiunea preste Carpati", pre candu eu am publicatu incai 3 articele pedagogice: „Abcdariulu", „Instructiunea" si „Scriptolegi'a", dintre cari inse Papiu nu cunósce de catu „Instructiunea", si acést'a inca numai, pentru ca a primitu-o gratis. — Multa suparare mai face dlui Papiu bieta mea „instructiune"! Si cumu nu, candu sengurU ea ar' ajunge spre a resturná totu sistemulu neadeverurilora cuprinse in articlulu „afaceri scolastece". Dice, ca „instructiunea merita tóta critic'a", la ce elu inse „nu se adopereza", ca-ci „nu e competente". Audi consecintia! Mai susu vorbiá de „insistare pre langa principiale pedagogice-didactice", si acum dintr'o data nu se semte competentu — a critisá o instructiune rea! — Dér' cum se va superá Papiu, candu i voiu spune, ceea ce se vede, ca elu — directoriulu si invetiatoriulu primariu nu scie, ca adeca instructiunea a avutu deja onórea a fi critisata in „Albin'a", in „Sionulu romanescu", in „Transilvani'a", etc., si inca in cele de antaiu dóue foi in modu catu se póte de magulitoriu pentru mene, ér' in ast'a din urma, careia i sum inca datoriu cu respunsulu, inca nu s'a disu, ca „instructiunea merita tóta critic'a", ci din contra s'a afirmatu, ca „Petri e bunu pedagogu". — Si cu cata bucuria crescinésca se arunca dlu Papiu asupra paginei 107 a „instructiunei", unde sub rubric'a **„Adausu"** am reprodusu dupa Kellner „Tipulu unei scóle bune", si striga: „Asia e, ca acést'a a-i traduso-o din cuventu in cuventu din Kellner?" Da, asia e dle Papiu, am tradusu-o din Kellner, desi nu tocma din cuventu in cuventu. Atata numai, ca acestu pecatu l'am comisu inainte de acést'a cu siese ani, — vedi primulu articlu din prim'a fasciória din „Magazinulu pedagogicu" pro 1867, de care dta cá „directoriu si invetiatoriu primariu" sci abunaséma. Cumu de conscienti'a dtale teologica a avutu lipsa de siese ani de dile, cá se se póta revoltá asupra unui pecatu cá acest'a? —

Intrebi: „Ce ar' dice Kellner, dóca ar' sci, ca cu marf'a sa trafica dascalulu Petri!" Nu sciu, ce ar' dice; intréba-lu! Adres'a e: „L. Kellner Regierungds- und Schulrath zu Trier". Cá unu cavaleru alu adeverului poti trage si alci visirulu si subscrie: „Hans Ehrlich von Cibin". Precautiunea acést'a se recomanda mai cu séma pentru casulu, candu Kellner ar' dice: „Me bucuru din anima, ca si scólele romane se oglindéza in „tipulu unei scóle bune". Déca inse nu sciu, ce ar' dice Kellner, 'mi potu incai cugetá ce ar' fi facutu Papiu, candu ar fi fostu in stare a afla si alte „furturi literarie" in „instructiunea" mea. Noroculu mieu inse, ca Papiu dupa propri'a sa marturisire e — „necompetentu", adeca? — —

Am terminatu.

Dupa espunerea de sus, si cu privire la crestinescile si delicatele vorbe de „nerusinare, piele grósa, impertinentia, mediocritate" etc., cu cari ne onorésa, teologulu Papiu — stilulu e omulu —, asi avé — credu — totu dreptulu, a numi portarea lui preste totu, si in specie facia cu mene, de acéea ce este, de insolenta, malitiosa, impertinenta, infama; dér' nu o facu, ca-ci nu luptu cu atari arme.

Dascalulu Petri.

Camer'a Romaniei, sied. din 27 Nov. desbateri despre legea pentru alegerea mitropolitiloru si sinodu.

(Urmare.)

As fi fost de parere, déca eram intr'una Camera fara na idea preconceputa in privinta alegeriloru, sa tinem adunari cu acei, cari sunt mai competinti in acésta materia, si atunci v'ati fi convins ca este gresit ceea ce voiti sa faceti. Nu trebue sa facem cu ori-ce pret, ca puterea timpurale se predomine asupra puterii bisericesci. Ar fi mai bine, déca nu sunteti destul de luminati asupra acestui punct, déca credeti, ca canónele sunt asia cum le arétа D. Vasescu, sa amanam cestiunea pene ne vom convinge. . . (Intreruperi.)

Nu propun amanarea, déra ve rog, pene nu veti avea un convictiunea ferma in acésta cestiune, sa nu ve pronunciati.

Mai bucuros primesce idea D-lui Ionescu, ca tot clerul, fara exceptiune, sa aléga, caci tot presinta ua garantia mai mare. Déra veti dice ca déca e vorba de eresia acea eresia o gasiti si in projectul guvernului, caci si acolo se amesteca un element laic de senatori si deputati in alegerile bisericesci.

Asia este; pene la óre-care grad este si aci ua eresia, déra tot presinta mai multa garantia, si

me unesc cu acest sistem, avend in vedere impregiurarile grave in cari ne gasim, cand preotii nostri sunt alesi intrun mod iregular, cand poporul nostru este lovit in sentimentele sêle religióse prin alegerea prelatilor nostri de laici, cand dispositiunile D-v. sunt contrarie dispositiunilor primitive ale guvernului. Ce sa facem? S'a gasit un sistem mixt ca sa venim la un intelegere, si de acesa comit si eu, sufer si eu óre-cari atingeri la principiele mele de un alegere cu totul canonica, si de acea accept acest sistem mixt care ni se propune de guvern. Cu chipul acesta ce se face? Nu este un sistem canonic, de acord, de cat óre cari garantii. Negresit cand dice cine-va alegere, dice un intelegere prealabile, ce se se intempla? Vin acei membri ai clerului, pun inainte argumentele lor, fac sa prevaleze rationamente cari nu sunt cunoscute lumii mirene, si cu modul acesta póte ca atunci va prevala opiniunea acelor ómeni, cari sunt singuri competinti in asemine materia si se vor inlatura patimele politice.

Cred déra, ca guvernul a facut in projectul seu acésta concesiune, la care 'i dau si eu adesiunea mea, ca sa ajungem la un intelegere intre noi si la un solutiune calma si cat s'ar putea mai aprópe de a fi unanima, caci a voi cá acésta solutine sa fia cu totul canonica, este a nu voi nimic, pentru ca D-vóstra nu suntesi de loc dispusi a renuncia la ceea ce numiti ua biserica nationale si la traditiunile pe cari le-ati gasit consacrate de un us indelungat. Frea bine, déra cel pucin, pentru ca si noi ve facem concesiunea acésta de a admite sa participe si mirenii la alegerea prelatilor, bine-voiti a face si D-vóstra concesiunea de a nu da totul numai lumii mirene, si cu acest mod sa stabilim ecilibrul introducend elementul preotesc, religios, in aceeasi proportiune cu laicii. Atunci, domnilor, este probabile ca vom reusi sa avem alegeri bune, cari sa ne dea nisce prelati bine alesi prelati cari sa inspire incredere natiunii. Voiti D-vóstra ca acestea alegeri sa satisfaca opiniunea publica, opiniunea acelui public care is parte la politica militante a dilei? Ei bine, atunci fiti siguri ca luptele politice vor determina aceste alegeri si resultatul lor va fi, ca veti avea prelati albi ori rosii, dupa impregiurari, si acestia nu vor fi considerati de natiune ca nisce pastori si turmei, vor fi numai iubiti de partisanii lor si detestati de ceilalti.

Asa déra, D-lor, recunosc si eu ca trebue sa dicem ultimul cuvent in acésta cestiune, un cuvent care sa nu mai necesiteze noue desbateri. Sanatul s'a pronunciat in sensul sistemului preconisat de noi si presentat de guvern. D-vóstra veti vota altfel, acceptand sistemul D-lui Kogalniceanu: cu modul acesta cestiunea va merge din nou la Senat si Senatul va avea de facut alte modificari; projectul vine din nou la Camera; cand? in sesiunea viitóre, peste unul sau doui ani. In timpul acela ce face lumea care voesce solutiunea cestiuni? ascepta. Apoi cum o lasati sa mai ascepte dupe atata timp de cand se tine in suspensiune acésta cestiune? Care dintre D-vóstra n'a audit ingrijirile lumii de a vedea resolvita cestiunea acésta?

Adoptand sistemul D-lui Kogalniceanu nu 'i dati nici ua solutiune: 'l trimiteti la calendele grece; se vor perde doui ani si vom remanea tot in starea precaria de asta-di.

Acésta, D-lor, este prima consideratiune care m'a facut sa me raliez la sistemul guvernului. D-vóstra sciti ca nu sunt de temperamentul acelora cari fac concesiuni guvernului cand ratiunea mea se refusa de a primi un sistem: déra aci am facut concesiune vedend ca e practic. Cum! puterea executiva vine si dice ca doresce sa adjunga la un intelegere óre-care; vine si ne spune ca Senatul, batrenii de la Senat nu primesc solutiunea sea, — acei batreni cari pot in materia constitutionale sa nu fia asa de inaintati ca noi, déra cari in cestiune de biserica si de religiune in tóte terele din lume sunt recunoscuti ca mai competenti de cat deputati Camerei, pentru ca ei, ca mai vechi, sunt mai preocupati de asemine cestiuni, 'si dau séma mai bine de cat tinerii deputati cari sunt terati de luptele momentului. Nu ca vechii nostrii senatori in acésta privinta au voit sa comita ua eresia, nu ca nu 'si-au dat bine socotéla de valórea canónelor, pentru ca ati vedut ca acolo s'a vorbit de canóne ca si la noi. Déra ce e? Vor sa adjunga la un intelegere in idee, si acésta a fost causa acestei concesiuni.

Din acest punct de vedere, ve rog, D-lor, sa nu mai tergiversam, sa nu mai intardiam solutiunea cestiunii, sa o tratam asa cum a propus'o guvernul. Nu mai exaltati sentimentele nationali in acésta privinta, nu ve departati de sentimentele religióse, caci cu cat ve veti departa de ele, cu atat se va ravala nivelul morale al societatii. Nu sunt partisanul jesuitismului, sunt partisanul bisericei canonice si nici un consideratiune de popularitate nu me va face se me dau in daret pentru nisce false acusari ca as dori sa introduc jesuitismul in téra nóstra. Ei bine, D-lor, ved intre D-vóstra ómeni cari ati apucat alte vremi; nu sunt partisan al seculului trecut, insa recunosc ca sentimentele religióse in secolii trecuti erau mai desvoltate. Déca in timpii trecuti Adunarile erau convocate sa trateze cestiuni religióse, ele le tratau cu calm si pietate, caci D-vóstra sciti fórte bine ca pe atunci nu erau cestiuni de partit, cestiuni ministeriali cum sunt acuma. Adunarile procedau cu sinceritate in anima si cu fric'a lui Dumnedeu, cum se dicea pe atunci, puneau in comun ideele lor, cugetarile lor, luminele lor, se intelegeau intr'un mod pacific asupra acestor alegeri si resultatul era serios, de si póte sciau ca ele nu sunt canonice, déra deveniau canonice prin resultatul ce dedeau. Asemenea Adunari au scos pe acei metropoliti si episcopi despre cari ne-a vorbit D. Kogalniceanu cu atata elocintia. Déra, cand am veni acum sa alegem, cu pasiunile nóstre, cu idele nóstre de partit, fiti securi ca nu se vor alege cei mai buni, cei mai demni prelati; se vor alege partisanii opiniunilor nóstre. Vom confectiona prin acesta arma fatale care va distruge societatea si ne va perde cu desaversire.

(Va urma Jonescu in anulu 1873.)

NB. Legea cu pucine modificatiuni se primi si de senatu si se si sanctionă, cum? vomu vedé in an. viitoriu. —

Novissima.

Telegram. Chislehurst 9 Ian. Imperatulu Napoleon repausá adi la 12½ óre. Familia va proclama pe Napoleon alu IV-le.

Varietati.

Invitamu la prenumeratiune pe **„Gazeta Transilvaniei“** cu conditiunile din fruntariu.

Avemu urginta necessitate a ne intelni tóta inteligentia in acestu salonu de conversare alu natiunei romane si alu sacreloru ei interesse, spre a ne insira tóte graviminele facia cu coruptiunile, si neajunsele presentului. Sórtea nóstra in manile nóstre. Acésta trebue se o dovedimu in anulu viitoriu, prin o interessare exemplaria, spre a ne castiga o base, pentrucá cu totii pe petiórele nóstre se ne venamu noi de noi si interessele prosperitatii natiunii nóstre.

Convocare. In adunarea cercuala estraordinaria a despartiamentului II (districtulu Fagarasiului, scaunulu Cohalmului si scaunulu Cincului) alu Asociatiunei tranne pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu — s'a fostu decisu, cá prosim'a adunantia generale ordinaria se se tiena in 11 Fauru 1873 c. n. la Cinculu-mare.

Deci in tienórea acestui conclusu si urmarea §-lui 10 alu regulamentului, se invita prin acést'a membrii despartiamentului, a participa in diu'a amentita la siedintiele adunantiei memorate. —

Din siedinti'a comitetului cercuale alu despartiementului II Fagarasianu alu Asociatiunei tranne pentru Literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, — tienuta in 4 Ianuariu 1873 c. n.

Alesandru Micu, directore. — Petru Popu, actuariu.

— Marti sér'a reuniunea de cantari romana din Brasiovu tienú una convenire in folosulu damnificatiloru prin focu din Sanpetru, avendu unu publicu in totu respectulu fórte frumosu, care si astadata au aplaudatu tóte piesele executate solo si in coru, dintre cari „Balcesculu murindu“, coru de dame si barbati, ne a revocatu reminiscentiele cele dorerose pentru prematur'a perdere a marelui nostru istoricu nationale. Lauda si onóre bravului diletantismu!

Nr. Univ. 1301—1872. 1—3

Concursu.

Dela universitatea natiunei sasesci in Transilvani'a se exercie pentru reocuparea postului vacantu prin mórtea docentelui concursu la statiunea de docente primariu la scientiele naturali si mathematica in institutulu agronomicu din Mediasiu (in Transilvani'a).

Competitorii acestui postu, impreunatu cu unu salariu anualu de 1000 fl. m. a., pelenga dovedirea harniciei sale in specialitate, anumitu pe terenulu chemiei theoretice si practice, au a-si tramite petitiunile la universitatea natiunii sasesci in Sibiiu (Transilvani'a), franco, pana in 15 Fauru 1873, Limb'a propunerii e germana. Se voru preferi inse pe lenga egala harnicia acei competitori, carii posedu cunoscinti'a limbeloru patriei: german'a, maghiar'a si roman'a.

Cá terminu de a auspica officiulu e defipta diu'a de prim'a Aprile 1873.

Sibiiu 14 Decembre 1872.

Din siedinti'a universitatii natiunii sasesci.

Nr. 1103/pol. 1—3

Concursu.

Spre ocuparea urmetóreloru posturi notariali cercuali si adeca:

1. Notariatulu Sincei vechi constatatoriu din comunele Sinc'a vechia, Ohaba, Sjarcaitia si Sinc'a nóua, salariu anualu de 500 fl. v. a. cuartiru si localitati de cancel. libere in Sinc'a vechia solvinduse din acestu salariu si unu vice notariu pentru comunitatea Sinc'a nóua, dupa cumu se va poté javoi cu acest'a.

2. Notariatulu Persiani constatatoriu din comunele: Persiani, Gridu si Pareu cu salariu anualu de 400 fl. v. a. cuartiru liberu si localitati de cancel. in Persiani, se deschide prin acesta concursu pana in 24 Ianuariu 1873, doritorii de a ocupa vre unulu din posturile mentionate voru avé a -si inainta la subscrisulu officiu suplicele timbrate si provediute cu atestatele de cualificatiune pana la tempulu determinatu.

Venetia inf. in 2 Ianuariu 1873.

Pretur'a Venetiana.

Iacobu Popenieciu
pretore.

Nr. 2159—1872. 1—3

Concursu.

Judele procesuale din tractulu Savadislei — comitatulu Turdii — aduce la cunoscintia publica, cumca pentru notariatele cercuali: Turu, Petridulu Ungurescu, Micusiu, Ciuril'a si Savadisl'a, precumu si pentru statiunile subnotariali: Banabicu si Sindu — prin acést'a deschide concursu.

De salariu ordinariu pentru notariulu cercuale afara de cuartiru liberu in natura seau 50 fl. cá bani de cuartiru si tienerea unui servitoriu de cancelaria — s'a statoritu 400 fl. pe anu; éra pentru subnotariu afara de cuartiru liberu in natura seau 50 fl. bani de cuartiru si tienerea unui servitoriu de cancelaria: 200 pe anu.

Doritorii de a concurge pentru aceste statiuni, pana in 15 Febr. c. n. a. c. 1883 au de asi substerne suplicele scrise cu man'a loru propria la judele procesuale din tractulu Savadislei — provediute prelanga alte cerintie legali si cu atestatu referitoriu la cualificatiunea recerута spre ducerea officiului notariale, primitu dela comissiunea esmisa de catra cottulu Turdii anumitu spre acestu scopu.

Turd'a 1 Ianuariu 1873.

Dionisiu Weress
jude cerc. in tract. Savadislei.

Cursurile

la bursa in 10 Jan. 1873 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	— fl. —	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	— 8 „ 66½	„ „
Augsburg	—	—	— 106 „ 65	„ „
Londonu	—	—	— 108 „ 65	„ „
Imprumutulu nationalu			— 66 „ 65	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.